

ITTP-21CS

Vključevanje tehnologij v učni proces za razvijanje spretnosti 21. stoletja

Aktivnosti usposabljanja, poučevanja in učenja v Kamniku (marec 2019)

Salih Demirci

Koordinator iz turške partnerske šole

Zapisala Lenart Sušnik in Maša Kotnik

Prevedel Gregor Pogačar

Lenart: Izgledate zelo mladi. Vas smem vprašati, koliko ste stari?

Salih: 26.

Lenart: Koliko časa ste se izobraževali, da ste lahko postali profesor?

Salih: Nisem profesor, sem učitelj. Izobraževal sem se štiri leta. Zatem sem moral opraviti nekaj izpitov za poučevanje na javnih šolah in nato sem s strani vlade dobil dovoljenje za poučevanje. Pri nas učiteljev ne izbira ravnatelj, mi imamo drugačen sistem.

Maša: Ko sem bila v Istanbulu na mednarodni zasebni šoli, sem opazovala, kakšne so razlike med orientalskimi in evropskimi šolami, a nisem imela dovolj priložnosti, da bi si ustvarila mnenje. Kako se šolski sistem pri vas razlikuje od evropskega? Je to povezano z vašo trenutno politično situacijo?

Salih: Razlikujemo se v ocenjevalni lestvici. Pri nas učence ocenjujemo z ocenami od 0 do 100. Vi imate ocene od 1 do 5, Romuni od 1 do 10, Portugalci pa od 0 do 20. Na naši šoli smo omejeni kar se tiče učnih pripomočkov. Nimamo klavirjev, kitar in drugih inštrumentov. Čeprav smo tehniška šola, imamo samo 3 laboratorije, ne toliko kot vaša, kar nas ovira pri pouku. Turčija ima ogromno prebivalcev. Slovenija ima 2 milijona prebivalcev, pri nas pa jih živi 82 milijonov in 3 milijone beguncev. Njihovi otroci obiskujejo turške osnovne šole, učijo se turškega jezika in mislim, da bodo po desetih letih v Turčiji tudi ostali. Osnovna šola v Sultangaziju ima 6000 učencev, ki so večinoma v razredih za druge narode, saj naša skupnost na to situacijo ni bila pripravljena. Drugi deli Istanbula imajo zelo dobre zasebne šole. Za nekatere učne pripomočke je sicer treba plačati, a knjige učencem priskrbi država.

Lenart: Naslednje vprašanje je malce bolj politične narave. Zadnje čase v medijih slišimo mnogo negativnih stvari, večinoma zaradi turške konzervativne politike. Govori se, da se pri vas otroci ne učijo več o evoluciji. Je to res?

Salih: Mislim, da je evolucija obvezen del učne snovi pri biologiji v 12. razredu, za tehniške šole pa ni obvezna. Sam sem se o evoluciji učil v osnovni šoli.

Lenart: Ima vera velik vpliv na šolski sistem?

Salih: Zadnje čase je njen vpliv kar velik. Imamo posebne verske šole. Poleg ostalih predmetov se učijo še arabščine, nekatere šole jo imajo več ur tedensko. Verske šole pa niso omejene le na islamsko vero. Učijo se tudi o drugih verah.

Maša: Naša šola je za našo celotno generacijo organizirala ogled filma v kinu. Ogledali smo si film turškega režiserja, ki govori o spremembah v šolskem sistemu zaradi konzervativnih voditeljev. Ali je res, da starši na podeželju svoje hčere izpisujejo iz javnih šol in jih zadržujejo doma, da se učijo kuhati?

Salih: V bistvu ne. Res je, da je vzhodni anatolski del Turčije zelo konzervativen, a v Istanbulu, v Sredozemlju, so ljudje zelo svobodomiselní. Vsa dekleta obiskujejo šolo. Možno je, da v nekaterih predelih to ne velja, prav tako ne morem reči, da se to ni dogajalo v preteklosti. Moje mnenje je, da bi vsak turški otrok moral opraviti vseh 12 stopenj osnovnega izobraževanja.

Lenart: Menim, da to ni potrebno. Tudi v Sloveniji morajo otroci ponekod na podeželju delati na kmetijah. Po opravljeni osnovni šoli ostanejo doma in pomagajo pri delu. Izobrazba zanje ni prioriteta.

Salih: Tako je tudi pri nas.

Maša: Še zadnje vprašanje. Po medijih sodeč, se hoče večina Turkov v prihodnosti pridružiti Evropski Uniji. Se vam zdi, da boste morali šolanje v javnih šolah v kmetijskih predelih Turčije zato prilagoditi evropskim standardom?

Salih: Tega žal ne moremo storiti, to je nemogoče. Imamo še veliko drugih obvez. Vstopa v EU si sicer močno želimo, a to je za državo z 80 milijoni prebivalcev zelo zahtevno. V bistvu so posamezni deli v državah, kot so Romunija, Bolgarija, Grčija in drugih zelo podobni Turčiji.